

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCURESTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR.17923/3/2014

DECIZIA CIVILĂ NR.4639
ŞEDINȚA PUBLICĂ DE LA 08 OCTOMBRIE 2015
Curtea constituță din:
PREȘEDINTE – AMER JABRE
JUDECĂTOR – ALINA POHRIB
JUDECĂTOR – RALUCA IOANA CARPEN
GREFIER - GEORGETA POSTEA

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind recursul declarat de recurrentul-reclamant Fulger Traian, împotriva sentinței civile nr.7649 din 19.11.2014 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr.17923/3/2014, în contradictoriu cu intimații-părăți, Poliția Locală Sector 4 București, Consiliul Local Sector al Sectorului 4 București și intimata-părătă chemată în garanție S.C. Autosal Expert SRL, având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, în ordinea listei de ședință, a răspuns recurrentul-reclamant prin avocat Răzvan Barac în baza împuernicirii avocațiale seria B 2110647/2015 aflată la fila 3 dosar, lipsind intimații.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții faptul că, la data de 24.06.2015 prin serviciul registratură, intimata părătă chemată în garanție a depus întâmpinare 1 exemplar.

Recurrentul-reclamant prin avocat depune înscrișuri.

Curtea încuviințează proba cu înscrișuri noi depuse de recurrentul reclamant.

Nemaifiind cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe recursul formulat.

Recurrentul-reclamant prin avocat solicită admiterea recursului precizând faptul că, chestiunea litigioasă a fost tranșată printr-un recurs în interesul legii care a fost publicat în M.O. partea I nr.526/15.07.2015 iar prevederile art.517 NCPC spun că soluțiile date în recursul în interesul legii sunt obligatorii pentru instanțele de judecat.

Mai precizează faptul că s-a solicitat anularea actului administrativ în baza căruia a fost ridicat respectivul autoturismul și repararea prejudiciului cauzat.

Solicită cheltuieli de judecată constând în taxe judiciare de timbru și onorariu avocat atât pentru faza recursului cât și pentru fond.

Curtea, în conformitate cu prevederile art.494 Noul Cod procedură civilă, declară dezbatările închise și reține cauza spre soluționare.

Analizand recursul, instanta constată urmatoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Bucuresti-sectia a II-a, la data de 27.05.2014 sub nr. 17923/3/2014 reclamantul Traian Fulger a solicitat în contradictoriu cu parătii Poliția Locală Sector 4 București și Consiliul Local Sector 4 București, anularea Hotărarii Consiliului Local Sector 4 nr.37/2008, constatarea că nejustificat a răspunsului primit de la Poliția Locală Sector 4 și obligarea parătei Poliția Locală Sector 4 la repararea prejudiciului de 496 lei cauzat prin emiterea dispozitiei de ridicare, ca o consecinta a admiterii

capatului I al cererii, publicarea hotararii judecatoresti definitive prin care se anuleaza HCL S 4nr.37/2008 in Monitorul Oficial al mun. Bucuresti.

In motivare, a invederat urmatoarele aspecte:

1.HCLS 4 nr.37/2008 a fost anulata de Curtea de Apel Bucuresti.

In urma solutionarii unor recursuri formulate impotriva unor sentinte prin care s-a respins exceptia de nelegalitate a HCL S4 nr.37/2008, Curtea de Apel Bucuresti a admis aceasta exceptie, prin urmare, odata ce a fost constatata nulitatea acestei HCL intr-un proces, aceeasi trebuie sa fie solutia si alte cazuri identice.

Dezlegarea printre-o hotarare irevocabila asupra nelegalitatii HCL S4 nr. 37/2008, este de natura sa clarifice din acel moment aceasta problema, creand speranta legitima ca ea nu va mai fi negata de catre alte instante judecatoresti intr-o procedura ulterioara similara.

2. HCLs 4 nr. 37/2008 este nelegala intrucat incalca ierarhia normelor juridice.

Cata vreme HG nr.1391/2006 nu defineste procedura ridicarii vehiculelor, exista un vid legislativ privind procedura ridicarii vehiculelor intrucat o simpla hotarare a unui consiliu local nu poate acoperi aceasta omisiune, returnand ierarhia normelor juridice.

3. HCL S 4 nr.37/2008 este nelegala intrucat stabileste procedura de constatare a contraventiilor si aplicare a sanctiunii contraventionale, contravenind art.2 alin.2 si art.5 alin.4 din OG 2/2001.

Stabilirea unor sanctiuni speciale poate fi dispusa numai prin legi speciale, iar notiunea de *legi speciale* utilizata de legiuitor in art.5 alin.4 din OG 2/2001 trebuie interpretata in sens restrans, ca act al Parlamentului.

4.HCL S4 este nelegala intrucat incalca prevederile OUG nr.195/2002, fiind in contradictie si cu dispozitiile art.Lg. nr.24/2000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative.

HCL S 4 permite autoritatii publice, prin delegarea sa de atributii catre SC Autostal Expert Srl, sa ridice si sa depoziteze in spatii special amenajate vehiculele stationate neregulamentar si care constiuie un obsatcol pentru circulatia rutiera.

HCL S 4 incalca art.64 alin.3 si art.97 alin.6 din OUG nr.195/2002. Aceste doua texte de lege fac trimitere la Regulamentul de Aplicare a OUG nr.195/2002, si nu la orice alt act administrativ, cum este HCL S 4 nr.37/2008.

Notiunea de *regulament* este o notiune autonoma, proprie legislatiei rutiere, care nu poate fi interpretata potrivit normei generale reprezentate de art. 84 din Lg. nr.24/2000.

5. Masura tehnico-administrativa a ridicarii vehiculului este disproportionata fata de gradul de pericol social al faptei savarsite.

Odata cu stabilirea prin acte normative a contraventiilor si a sanctiunilor aplicabile acestora, organele de competenta in acest domeniu au obligatia constitutionala si legala de a stabili sanctiuni proportionale cu faptele calificate contraventii.

Proportionalitatea se determina in baza art.5 alin.6 din OG nr.2/2001 prin raportare la natura si gravitatea faptei.

6. Nu exista nici un remediu juridic pentru masura tehnico-administrativa a ridicarii vehiculului, HCL S 4 creand situatii discriminatorii.

Pentru toate masurile tehnico-administrative, cu exceptia masurii ridicarii vehiculelor stationate neregulamentar, sunt prevazute o serie de remedii, fiind evident ca in lipsa unor reglementari precise a unor remedii si a unor cai de contestare, HCL S4 este profund vatamatoare, mai intai pentru ca prin reglementarile acesteia persoanele detinatoare sunt lipsite temporar de un bun, iar apoi pentru ca pentru recuperarea vehiculului acestea trebuie sa plateasca agentului economic desemnat pentru ridicarea efectiva a vehiculului o suma de bani, fara nicio posibilitate de recuperare de indata a vehiculului.

7. HCL S4 nr.37/2008 nu este accesibila , nefiind publicata in Monitorul Oficial.

Aceste contraventii incriminate prin acte ale administratiei publice locale trebuie

publicate in Monitorul Oficial. Prin urmare, HCL S 4 nr.37/2008 este nelegală, nefiind accesibila persoanelor carora se adreseaza – conducatorii de vehicule.

In drept, a invocat art.411 alin.1 pct.2, art.453 Ncpc, art.4, 7, 8, 23 din Lg. nr.554/2004.

La data de 31.07.2014 parata Politia Locala Sector a depus intampinare prin care a invocat exceptia lipsei calitatii procesuale pasive, motivat de faptul ca Politia Locala Sector 4 nu poate fi parte in proces intrucat nu a emis HCL S 4 si nu are competenta de a revoca un act administrativ emis de Consiliul Local Sector 4.

Cu privire la fondul cauzei a solicitat respingerea cererii ca neintemeiata.

In motivare, a aratat HCL S 4 nr.37/2008 si Regulamentul cuprins in Anexa nr.1 respecta conditiile generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ si contine dispozitii clare si pertinente care ofera posibilitatea persoanelor carora li se adreseaza sa-si conformeze conduită.

Referitor la admiterea exceptiei de nelegalitate a HCL S 4, a aratat faptul ca efectele admiterii exceptiei de nelegalitate se limiteaza numai la partile din litigiu, ele neavand nici un efect asupra actului administrativ.

Sub aspectul competentei, Consiliul Local Sector 4, in baza art.45 din Lg. nr.215/2001, adopta hotarari, iar in temeiul art.84 din Lg. nr.24/2000 Consiliul Local Sector 4 are posibilitatea de a reglementa procedura ridicarii vehiculelor stationate neregulamentar prin acte administrative cu caracter normativ prin regulamente proprii cuprinzand masurile metodologice si organizatorice, in cadrul sferei lor de competenta.

In baza acestei competente generale de a emite acte administrative in vederea organizarii executarii legii sau a executarii in concret a legii, autoritatile publice pot emite astfel de acte administrative pentru reglementarea detaliata a modului de indeplinire a atributiilor lor, chiar daca o autoritate superioara ierarhic a emis un act administrativ de reglementare generala a aceluiasi domeniu, cu respectarea principiului fortei juridice superioare a actului emis de autoritatea superioara ierarhic.

Masura de ridicare a autoturismului reprezinta un act subsecvent procesului verbal de contarventie, fiind o masura tehnico-administrativa de urgență, de degrevare a locului ocupat de autovehicul, ea neputand fi confundata cu o sanctiune contraventionala din actegoria celor prevazute de art.5 alin.2 din OG nr.2/2001.

Mentioneaza parata ca HCL S 4 indeplinește conditiile prevazute de art. 2 alin.1 lit.c din Lg. nr.554/2004, fiind emisa de o autoritate publică, in regim de putere publică, care are ca efect modificarea unor raporturi juridice preexistente sau da nastere unor raporturi juridice noi.

A solicitat parata respingerea ca neintemeiat a capatului de cerere privind repararea prejudiciului material.

In drept, a invocat art.205 alin.2 , art.56, art.57, art.245 si urm. NCPC, art.4 din Lg. nr.554/2004.

La data de 21.07.2014 parata Politia Locala Sector 4 a formulat cerere de chemare in garantie a Sc Autostal Expert Srl, aratand ca prin obligatia de restituire a sumei de 992 lei de catre Politia Locala Sector 4 in favoarea reclamantului, rezulta o imbogatire fara just temei prin marirea patrimoniului Sc Autostal Expert Srl in detrimentul Politiei Locale Sector 4.

La data de 29.07.2014 paratul Consiliul Local Sector 4 a depus intampinare prin care a invocat exceptia lipsei calitatii procesuale pasive fata de capatul de cerere avand ca obiect restituirea sumei de 992 lei reprezentand contravalorearea operatiunilor de ridicare si transport vehicul, iar cu privire la fondul cauzei a solicitat respingerea cererii ca neintemeiata.

In motivare, a aratat faptul ca nelegalitatea actului administrativ unilateral, constatata de instanta judecatoreasca de contencios administrativ este o nelegalitate subiectiva in sensul

ca produce efecte juridice doar fata de partile din dosar, neproducand efecte fata de terți.

A mentionat parata faptul ca aptitudinea generala a autoritatilor publice locale de a adopta acte administrative cu caracter normativ in domeniile in care au competenta, implica si competenta de a emite regulamente cu privire la activitatea de deblocare si fluidizare a traficului rutier, prin *regulament* inteleaganmdu-se orice act administrativ ce cuprinde norme de executare a legii, iar nu in mod necesar *Regulamentul de punere in aplicare a OUG nr.195/2002*.

A sustinut parata faptul ca HCL S4 a fost adusa la cunostinta publica prin afisarea acesteia pe site-ul institutiei, pe site-ul PMB cat si in format de hartie, prin publicarea acesteia in Monitorul Oficial al Municipiului Bucuresti nr.7/2008-vol II.

Prin sentinta civila nr.7649/19.11.2014, tribunalul a respins exceptia inadmisibilitatii ca neintemeiata, a respins exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului Consiliul Local Sector 4, ca neintemeiata, a respins actiunea ca neintemeiata si a respins cererea părâtei Poliția Locală a Sectorului 4 București de chemare în garanție a SC Autosal Expert SRL, ca ramasa fara obiect.

Pentru a pronunta aceasta solutie, instanta de fond a retinut urmatoarele:

„Analizand cu prioritate exceptia inadmisibilitatii, Tribunalul urmeaza a o respinge ca neintemeiata, retinand ca astfel cum rezulta din inscrisul aflat la fila nr.46 in dosar, reclamantul a formulat plangerea prealabila catre paratul Consilul Local sector 4 Bucuresti, respectand astfel dispozitiile art. art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004.

Cu privire la exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului Consilul Local Sector 4 Bucuresti, Tribunalul urmeaza a o respinge ca neintemeiata având în vedere că obligația de plată urmează a se stabili la momentul analizării fondului cauzei, reclamantul fiind în drept a solicita repararea pagubei de la persoană pe care o consideră în culpă.

Analizand actele si lucrările dosarului, Tribunalul retine urmatoarele:

Conform dispoziției de ridicare nr.13/20.02.2014 din dosar, autoturismul reclamantei a fost ridicat în temeiul HCL Sector 4 București nr. 37/2008.

Prin prezenta actiune reclamanta a solicitat anularea HCL S 4 nr.37/2008, repararea prejudiciului de 496 lei cauzat prin emiterea dispozitiei de ridicare si publicarea hotararii judecatoresti definitive prin care se anuleaza HCL S 4nr.37/2008 in Monitorul Oficial al mun. Bucuresti.

În urma analizei tuturor argumentelor invocate de contestatoare în legătură cu motivele de nelegalitate a Hotărârii Consiliului Local Sector 4 nr. 37/31.07.2008, act administrativ cu caracter normativ, tribunalul reține că actiunea este nefondată, pentru considerentele ce vor urma.

Sustine reclamanta faptul ca HCLS 4 nr.37/2008 a fost anulata de Curtea de Apel Bucuresti, in urma solutionarii unor recursuri formulate impotriva unor sentinte prin care s-a respins exceptia de nelegalitate a HCL S4 nr.37/2008, Curtea de Apel Bucuresti a admis aceasta exceptie, prin urmare, odata ce a fost constatata nulitatea acestei HCLintr-un proces, aceeasi trebuie sa fie solutia si in alte cazuri identice.

Tribunalul retine ca acest motiv este neintemeiat, avand in vedere ca prin hotararile invocate de catre reclamanta s-a admis exceptia de nelegalitate a HCL S 4, ori, efectele admiterii acestei exceptii se produc numai intre partile in litigiul respectiv, neproducand efecte fata de celelalte persoane, actul amdinistrativ continuand sa subziste.

S-a susținut de către contestatoare că HCL S 4 nr.37/2008 este nelegala intrucat incalca ierarhia normelor juridice.

Tribunalul retine insa ca acest motiv este neintemeiat, deoarece din modul de redactare a art. 64 din O.U.G. nr. 195/2002 rezultă că reglementarea în detaliu a procedurii poate fi realizată prin „regulament”. Același enunț este reluat în art. 97 alin. 6 din O.U.G. nr. 195/2002: procedura aplicării măsurilor tehnico-administrative se stabilește prin *regulament*.

Textele nu fac trimitere la „Regulamentul de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002” pentru a fi incident art. 134 alin. 2 din aceeași ordonanță, potrivit căruia aprobarea acestui act normativ ar trebui realizată prin hotărâre a Guvernului.

Potrivit art. 84 din Legea nr. 24/2000, Parlamentul, Guvernul și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale stabilesc, în aplicarea normelor de tehnică legislativă prevăzute în prezenta lege, *regulamentele* proprii cuprinzând măsurile metodologice, organizatorice, termenele și circulația proiectelor de acte normative *în cadrul sferei lor de competență*.

Rezultă, aşadar, că autoritățile publice locale sunt îndreptățite să emită regulamente, iar legalitatea acestora este subsumată unor condiții generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ, cum ar fi respectarea ierarhiei normelor juridice (art. 4 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative) sau necesitatea respectării unor proceduri pentru emitere (procedura de vot etc.).

Dispozițiile Capitolului IX din Ordonanța nr. 195/2008 cuprind atribuții ale unor minister și ale altor autorități ale administrației publice, care *nu sunt prezentate exhaustiv și nu acordă unei alte autorități competență exclusivă a adoptării unui regulament privind ridicarea vehiculelor*. Dimpotrivă, se poate aprecia că în măsura în care autoritățile administrației publice locale au atribuții în ce privește ridicarea și depozitarea, în spații special amenajate, a autovehiculelor, remorcilor, caroseriilor sau subansamblurilor acestora, devenite improprii din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public, cu atât mai mult pot adopta regulamente în ceea ce privește vehiculele în stare de funcționare, în măsura în care astfel de acțiuni se impun în vederea asigurării fluenței și siguranței traficului (art. 128 lit. c din O.U.G. nr. 195/2008) sau reglementează regimul de acces și circulație, staționare și parcare pentru diferite categorii de vehicule (art. 128 lit. d din O.U.G. nr. 195/2008).

Prin urmare, „regulamentul” în cazul specific al ridicării vehiculelor staționate neregulamentar poate fi adoptat și prin alte acte normative decât hotărârea de Guvern, iar în cazul de față este vorba despre un act al autorităților publice locale.

Astfel cum s-a indicat și în preambulul Hotărârii nr. 37/2008, în conformitate cu art. 23 alin 1 lit. c din Anexa nr. 1 la H.G. nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementarilor cadru de aplicare a O.G. nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, autoritățile publice locale *vor asigura administrarea drumurilor orășenești*, iar potrivit art. 23 alin 2 lit. a, b, c din același act normativ realizarea obligațiilor administrației publice în domeniul administrării și întreținerii drumurilor și străzilor pentru a satisface interesul general de transport și asigura: *creșterea capacitatei de preluare a traficului, îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule și creșterea gradului de siguranță a participanților la traficul pe drumurile publice*.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 23 alin 4 din aceeași Anexă nr. 1 la H.G. nr. 955/2004, autoritățile administrației publice locale împreună cu Polizia Rutieră *vor reglementa circulația, parcarea, staționarea și oprirea pe străzi a autovehiculelor*. Rezultă că nu există o normă juridică superioară care să determine competența exclusivă a unei autorități de a emite un „regulament” de ridicare a vehiculelor staționate neregulamentar.

Sustine reclamnata faptul ca HCL S 4 nr. 37/2008 este nelegală întrucât stabilește procedura de constatare a contraventțiilor și aplicare a sancțiunii contraventionale, contravenind art. 2 alin. 2 și art. 5 alin. 4 din OG 2/2001.

Tribunalul retine însă că, din lectura prevederilor art. 36 alin. 2 și art. 95 alin. din Legea nr. 215/2001, art. 64 alin. 1, art. 97 și art. 128 din O.U.G. nr. 195/2002 privind Codul rutier rezultă, fără echivoc, că *autoritățile publice au o abilitate generală de a emite acte administrative, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a*

executării în concret a legii, desigur doar în ceea ce privește organizarea executării sau a executării în concret a prevederilor legale care le stabilesc atribuții în domeniul reglementat.

În mod logic, în baza acestei competențe generale de a emite acte administrative în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, autoritățile publice pot emite astfel de acte administrative, pentru reglementarea detaliată a modului de îndeplinire a atribuțiilor lor, chiar dacă o autoritate superioară ierarhic a emis (în baza unei abilitări speciale) un act administrativ de reglementare generală a aceluiași domeniu, existând, însă, obligația de respectare a principiului forței juridice superioare a actului emis de autoritatea superioară ierarhic. *A fortiori*, autoritățile publice pot emite astfel de acte administrative, pentru reglementarea detaliată a modului de îndeplinire a atribuțiilor lor prevăzute de lege, chiar dacă o autoritate superioară ierarhic nu a emis un act administrativ de reglementare generală a domeniului, deși avea o abilitate specială în acest sens.

H.C.L. Sector 4 nr. 37/2008 are ca obiect de reglementare procedura de gestionare a administrației infrastructurii publice din sectorul 4 al municipiului București și, coroborând prevederile art. 64 cu cele ale art. 97 și art. 128 din Codul rutier, rezultă că legiuitorul a dat competență administrațiilor locale în executarea măsurii tehnico-administrative a ridicării, transportului și depozitării mașinilor staționate neregulamentar, poliția rutieră neavând capacitatea tehnică pentru realizarea acestei măsuri tehnico-administrative.

Aptitudinea generală a autorităților publice locale de a adopta acte administrative cu caracter normativ în domeniile în care au competență - între care se regăsesc și cele privind întreținerea, administrarea drumurilor și a străzilor, protecția mediului înconjurător -, implică și competența de a emite regulamente, în mod descentralizat, cu privire la activitatea de deblocare și fluidizare a traficului rutier, prin „regulament” înțelegându-se orice act administrativ ce cuprinde norme de executare a legii, iar nu în mod necesar „Regulamentul de punere în aplicare a O.U.G. nr. 195/2002”.

Se invoca, de asemenea, faptul ca HCL S4 nr.37/2008 incalca principiul proportionalitatii masurilor contraventionale aplicate prevazut de art.5 din OG nr.2/2001 și nu exista niciun remeđiu juridic pentru masura tehnico-administrativa a ridicarii vehiculului.

Tribunalul retine însă că în cauza *Edgars Džeriņš c. Letoniei* (nr. 48681/99, decizia de inadmisibilitate din 28 februarie 2002), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că măsura administrativă criticată de reclamant avea ca scop facilitarea circulației rutiere normale, prin îndepărțarea provizorie de pe drumurile publice a unui vehicul care constituia un obstacol pentru ceilalți conducători. Îmbrăcând un caracter pur preventiv și instantaneu, această măsura nu afectă substanța însăși a drepturilor patrimoniale ale reclamantului, acesta rămânând liber să recapete posesia asupra vehiculului oricând ar fi dorit. *Chiar dacă ridicarea și indisponibilizarea l-au împiedicat un anumit timp pe reclamant să exerceze pe deplin dreptul de proprietate, nu s-a ajuns la o confiscare, exproprie sau la o altă modificare a statutului real al bunului litigios.* În aceste circumstanțe, Curtea consideră că este vorba despre o simplă măsură de poliție, ce apareține în mod esențial de domeniul public, fără a afecta dreptul de proprietate.

Un alt motiv de nelegalitate invocat de catre contestator constă în faptul că HCL S4 nr.37/2008 nu este accesibila, nefiind publicata în Monitorul Oficial.

Tribunalul retine însă că potrivit dispozițiilor art. 81 din Legea nr. 24/2000, în vederea intrării lor în vigoare, actele normative adoptate de autoritățile administrației publice locale se aduc la cunoștință publică, în condițiile Legii nr. 215/2001, prin afișare în locuri autorizate și prin publicare într-un cotidian local de mare tiraj.

Jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului a stabilit în mod constant că existența unor acte administrative cu caracter normativ emise în executarea unei legi, care nu sunt publicate și părțile nu pot lua cunoștință de ele (conțin mențiunea «secret»),

nu îndeplinesc condițiile de accesibilitate ale legii (cauza *Petra c. României*, cauza *Cotlet c. României*, cauza *Sissanis c. României*, hotărârea din 25 ianuarie 2007).

Tribunalul reține că actele administrative cu caracter normativ sunt supuse unei proceduri speciale, acestea nefiind publicate în Monitorul Oficial al României, ci sunt aduse la cunoștință publică în condițiile Legii nr. 215/2001, prin afișare în locuri autorizate și prin publicare într-un cotidian local de mare tiraj.

Față de toate aceste considerente, tribunalul reține că Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr. 37/31.07.2008 respectă condițiile generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ, ierarhia normelor juridice, și conține dispoziții clare și previzibile ce permit persoanelor cărora li se adresează să-și conformeze conduită, motiv pentru care va respinge capatul de cerere având ca obiect anularea Hotărârii Consiliului Local Sector 4 nr. 37/2008 ca neîntemeiată, cu consecința respingerii și a celorlalte capete de cerere ca neîntemeiate.

Față de soluția pronunțată cu privire la cererea de chemare în judecată, tribunalul va respinge cererea de chemare în garanție a SC AUTOSAL EXPERT SRL, ca rămasă fără obiect".

Reclamantul Traian Fulger a introdus recurs impotriva sentinței de mai sus, afirmând:

1. In mod greșit, prima instanță a considerat că autoritățile administrației publice locale au ca atribuție și stabilirea de reglementări referitoare la regimul de acces și circulație, staționare și parcare pentru diferite categorii de vehicule.

Referitor la posibilitatea CLS 4 de a adopta reglementări referitoare la procedura de ridicare a autoturismelor staționate neregulamentar, trebuie analizate care ar putea fi textele din OUG nr. 195/2002 (pe mai departe, Codul Rutier) care ar putea fi incidente:

- Art. 97 alin. (6) din Codul Rutier: "Procedura aplicării măsurilor tehnico-administrative se stabilește prin regulament" sau
- Art. 64 alin. (3) din Codul Rutier: "Ridicarea vehiculelor dispusă de poliția rutieră în condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit procedurii stabilite prin regulament" sau
- Art. 128 alin. (1) din Codul Rutier: "Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții: d) stabilesc reglementări referitoare la regimul de acces și circulație, staționare și parcare pentru diferite categorii de vehicule, cu avizul poliției rutiere".

Coroborând aceste texte, Tribunalul București a stabilit că „autoritățile publice au o abilitate generală de a emite acte administrative, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, desigur doar în ceea ce privește organizarea executării sau a executării în concret a prevederilor legale care le stabilesc atribuții în domeniul reglementat".

Analizând raportul dintre cele 3 norme amintite mai sus, este cert că, în privința reglementării procedurii de ridicare a vehiculelor, art. 64 alin. (3) din Codul Rutier poate și trebuie aplicat ca normă specială în defavoarea celorlalte două texte.

Și este așa, întrucât art. 64. alin. (3) din Codul Rutier face referire expressis verbis la ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar, adică face referire exact la obiectul de reglementare al HCLS 4 nr. 37/2008.

Art. 97 alin. (6) din Codul Rutier desemnează, de asemenea, actul normativ prin care se pot reglementa procedurile de aplicare a măsurilor tehnico-administrative (deci și a măsurii ridicării vehiculelor), însă formularea acestuia este mai largă decât aceea a art. 64 alin. (3) amintit mai sus. Spre deosebire de art. 64. alin. (3) din Codul Rutier, art. 97 alin. (6) din Codul Rutier vizează toate măsurile tehnico-administrative.

In ciuda acestor reglementări, Tribunalul București a ales să justifice posibilitatea reglementării prin HCL a procedurilor de ridicare făcând referire la textul cel mai larg dintre cele analizate, adică la art. 128 alin. (1) lit. d) din Codul Rutier care doar trasează anumite prerogative ale administrației publice în domeniul circulației rutiere. Interesant este că

Tribunalul București nu a făcut nicio referire la cele două texte speciale în raport cu art. 128 alin. (1) lit. d) din Codul Rutier, bazând pe larghețea acestui din urmă text pentru confezionarea unui argument în această privință.

Tocmai de aceea, o astfel de înțelegere a raportului „normă generală - normă specială” este profund nelegală și că textul aplicabil în această situație este art. 64 alin. (3) din Codul Rutier care face referire expresă și exclusivă la „regulament”.

Dar Regulamentul de aplicare a Codului Rutier, la cap.7 "Sancțiuni contravenționale și măsuri tehnico-administrative", nu stabilește procedura pe care trebuia să o reglementeze în virtutea dispozițiilor Codului Rutier.

In consecință, câtă vreme Regulamentul de aplicare a Codului Rutier nu definește, aşa cum ar fi trebuit, procedura ridicării vehiculelor, suntem în prezență unui vid legislativ privind procedura ridicării vehiculelor staționate neregulamentar pentru că o simplă hotărâre a unui consiliu local nu poate acoperi această omisiune, returnând ierarhia normelor juridice.

HCLS 4 nr. 37/2008 nu se poate erija într-o hotărâre de guvern, iar sancțiunea aplicabilă în cazul acestei încălcări a competenței de reglementare contravențională de către Consiliul Local Sector 4 este nulitatea absolută a HCLS 4 nr. 37/2008.

2. In mod greșit, prima instanță a considerat că prin HCLS 4 nr. 37/2008 nu s-a stabilit procedura de constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunii contravenționale.

Afirmația primei instanțe potrivit căreia HCLS 4 nr. 37/2008 nu stabilește procedura de constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunii contravenționale este rezultatul unei greșite interpretări a art. 2 alin. (2) și art. 5 alin. (4) din OG nr. 2/2001.

S-a amintit în doctrină că "Prin acte normative cu forță inferioară legii se pot stabili doar faptele care constituie contravenții și sancțiunea aplicabilă acestora, nu și procedura de constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunii contravenționale. Astfel, cu privire la acest aspect, OG nr. 2/2001 nu permite administrației să deroge de la procedura instituită prin normele de la art. 15 și urm..

Tocmai de aceea, HCLS 4 nr. 37/2008 este nelegală, contravenind dispozițiilor imperitive prevăzute de art. 2 alin. (2) și art. 5 alin. (4) din OG nr. 2/2001.

3. In mod greșit, prima instanță a considerat că autoritățile administrației publice locale pot lua măsuri pentru ridicarea autovehiculelor, altele decât cele devenite improprii pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite.

In acest sens, Tribunalul București susține că „legiuitorul a dat competență administrațiilor locale în executarea măsurii tehnico-administrative a ridicării, transportului și depozitării mașinilor staționate neregulamentar, poliția rutieră neavând capacitatea tehnică pentru realizarea acestei măsuri”

Dispozițiile art. 128 din Codul Rutier sunt foarte clare:

"(1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții:

g) iau măsuri pentru ridicarea și depozitarea, în spații special amenajate, a autovehiculelor, remorcilor, caroseriilor sau subansamblurilor acestora, devenite improprii din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public".

Din nou, Tribunalul București, în încercarea de a "păstra" legalitatea actului normativ criticat, aduce aminte de o normă generală în raport cu art. 128 alin. (1) lit. g) din Codul Rutier. Se încearcă a se argumenta că în baza art. 23 alin. (2) din Anexa nr. 1 la HG nr. 955/2004, autoritățile locale pot lua măsuri pentru ridicarea autoturismelor, altele decât cele devenite improprii pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite.

Dar art. 23 alin. (2) din Anexa nr. 1 la HG nr. 955/2004 stabilește larg prerogativele administrației publice locale în domeniul administrării și întreținerii drumurilor și străzilor, fiind, în mod evident, o normă generală față de art. 128 alin. (1) lit. g) din Codul Rutier.

Spre exemplu, în înțelesul art. 23 alin. (2) lit. a) din Anexa nr. 1 la HG nr. 955/2004, Consiliul Local al Sectorului 6 București ar putea, în vederea "creșterii capacitatei de preluare a traficului" să construiască autostrăzi suspendate sau pasaje subterane/supraterane.

Spre exemplu, în înțelesul art. 23 alin. (2) lit. b) din Anexa nr. 1 la HG nr. 955/2004, Consiliul Local al Sectorului 6 București ar putea, în vederea "îmbunătățirii condițiilor de deplasare pentru vehicule", să deszapezească în sezonul rece suprafetele de rulare pentru vehicule.

Spre exemplu, în înțelesul art. 23 alin. (2) lit. c) din Anexa nr. 1 la HG nr. 955/2004, Consiliul Local al Sectorului 6 București ar putea, în vederea "creșterii gradului de siguranță a participanților la traficul pe drumurile publice", să toaleze copaci de pe marginea suprafetei de rulare pentru a reduce/elimina riscul prăbușirii peste vehiculele resortisanților Sectorului 6 București sau ar putea asigura un sistem de drenare eficient pentru pasajele subterane din circumscriptia sa.

Acestea sunt câteva exemple de prerogative pe care Consiliul Local Sector 6 le poate avea în virtutea art. 23 alin. (2) din Anexa nr. 1 la HG nr. 955/2004 pentru a argumenta permisivitatea/larghețea acestei prescripții legale în antiteză totală cu domeniul de aplicare strict al art. 128 alin. (1) lit. g) din Codul Rutier:

"(1) Autoritățile administrației publice locale au următoarele atribuții: g) iau măsuri pentru ridicarea și depozitarea, în spații special amenajate, a autovehiculelor, remorcilor, caroseriilor sau subansamblurilor acestora, devenite improprii din punct de vedere tehnic pentru a circula pe drumurile publice, abandonate sau părăsite pe domeniul public".

In concepția Tribunalului București, norma generală ulterioară (art. 23 alin. (2) din Anexa nr. 1 la HG nr. 955/2004) prevalează în fața normei speciale anterioare (art. 128 alin. (1) lit. g) din Codul Rutier.

Această concluzie a Tribunalului București trimite în mod obligatoriu la regulile elementare privind normele dreptului civil și, mai exact, la regulile de aplicare ale acestora stabilite de reputați doctrinari : "Fiind derogatorie de la norma generală, rezultă că norma specială se aplică ori de câte ori ne găsim în fața unui caz ce intră sub incidența prevederilor sale, deci norma specială se aplică prioritar față de norma generală, chiar și atunci când norma specială este mai veche decât norma generală".

Pentru aceste motive, delimitarea atribuțiilor Consiliului Local Sector 4 trebuie înțeleasă potrivit normei speciale înscrise la art. 128 alin. (1) lit. g) din Codul Rutier, și nu potrivit normei generale indicate de Tribunalul București (art. 23 alin. (2) lit. c) din Anexa nr. 1 la HG nr. 955/2004).

Și dacă este așa, apare evident că HCLS 4 nr. 37/2008 nu respectă art. 128 alin. (1) lit. g) din Codul Rutier și că, în consecință, sancțiunea nulității actului normativ inferior atacat trebuie să intervină pentru nerespectarea actelor normative cu forță juridică superioară.

4. În mod greșit, prima instanță a considerat că nu este necesară o împuternicire expresă din partea Consiliului General al Municipiului București.

Printre dispozițiile legale ce constituie temei al adoptării HCLS 4 nr. 37/2008, CLS 4 București a indicat art. 23 alin. (1) lit. c) din Anexa 1 a HG nr. 955/2004 conform căruia autoritățile administrației publice locale vor asigura administrarea drumurilor orășenești și comunale, dar și disp. art. 23 alin. (2) lit. a), b), c).

Dacă este așa, atunci pentru asigurarea administrației drumurilor orășenești și comunale, în temeiul art. 81 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 215/2001, era necesară împuternicirea Consiliului General al Municipiului București (pe mai departe, în text, CGMB).

In fața primei instanțe, reprezentantul Consiliului Local al Sectorului 4 București nu a putut indica vreo astfel de împuternicire.

In esență, prima instanță a considerat că nu este necesară împuternicirea expresă din partea CGMB întrucât "adoptarea actului administrativ în cauză (...) nu se încadrează în noțiunea de administrare a bunurilor proprietate publică sau privată a municipiului". Cu alte cuvinte, prima instanță a susținut că adoptarea actului administrativ în cauză nu se circumscrie art. 36 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 215/2001.

Dacă ar trebui urmat raționamentul primei instanțe ar trebui cautat un alt temei legal în baza căruia CLS 4 București poate să adopte actul administrativ criticat.

Dar Legea nr. 215/2001 definește limitativ, în cuprinsul Secțiunii a 2-a denumită "Atribuțiile consiliului local" din cadrul Capitolului al II-lea intitulat "Consiliile locale" atribuțiile consiliilor locale. Astfel, art. 36 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 trebuie să fie considerat singurul fundament legal general pentru definirea atribuțiilor unui consiliu local:

"(2) Consiliul local exercită următoarele categorii de atribuții:

- a) atribuții privind organizarea și funcționarea aparatului de specialitate al primarului, ale instituțiilor și serviciilor publice de interes local și ale societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și regiilor autonome de interes local;
- b) atribuții privind dezvoltarea economico-socială și de mediu a comunei, orașului sau municipiului;
- c) atribuții privind administrarea domeniului public și privat al comunei, orașului sau municipiului;
- d) atribuții privind gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni;
- e) atribuții privind cooperarea interinstituțională pe plan intern și extern".

Cum lit. c) a alin. mai sus iterat nu a fost considerat de către Tribunalul București un temei legal care să poată justifica adoptarea actului administrativ criticat, se înțelege că celelalte ipoteze descrise la art. 36 alin. (1) ar putea satisface această cerință.

Cum restul ipotezelor nu au nicio legătură cu posibilitatea CLS 4 București de a adopta actul administrativ criticat, rezultă că tot lit. c) trebuie să fie, în mod generic, temeiul legal pentru adoptarea unui act administrativ având ca obiect reglementarea unei proceduri de ridicare a vehiculelor staționate neregulamentar.

Această concluzie se sprijină și pe art. 36 alin. (5) din Legea nr. 215/2001 care descrie prerogativele unui consiliu local pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 36 alin. (1) lit. c).

Mai exact, în cuprinsul art. 36 alin. (5) se precizează că "în exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. c), consiliul local: a) hotărăște darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică a comunei, orașului sau municipiului, după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii";

Or, prin HCLS 4 nr. 37/2008 s-a decis implicit și concesiunea serviciului public de ridicare, transportare și depozitare a vehiculelor staționate neregulamentar pe raza teritorială a Sectorului 4 București.

Concesiunea acestui serviciu public se încadrează exact în ipoteza prevăzută de art. 36 alin. (5) coroborat cu art. 36 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 215/2001.

Și dacă este așa, potrivit art. 81 alin. (2) lit. f) coroborat cu art. 81 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, pentru administrarea bunurilor proprietatea publică sau privată a municipiului de pe raza sectorului 4 este nevoie de o împuternicire expresă din partea CGMB pentru CLS4.

Or, în fața primei instanțe, CLS4 nu a putut exhiba nicio astfel de împuternicire din partea CGMB. Tocmai de aceea, solicităm instanței de recurs să constate că nu îi revine emitentului actului administrativ contestat competența de a adopta măsurile reglementate prin actul ce formează obiectul excepției de nelegalitate.

In consecință, pentru lipsa împuternicirii exprese și, implicit, lipsa competenței de a emite actul administrativ criticat, solicită instanței de recurs să caseze hotărârea atacată, respectiv să constate nelegalitatea HCLS 4 nr. 37/2008 în urma rejudecării cauzei.

In drept, recurrentul a invocat art. 483 și urm., art 411 alin. (1) pct. 2 NCPC, art. 4, 7, 8, 23 din Legea nr. 554/2004, dispozițiile Legii 215/2001, OUGnr. 195/2002,

Intimatul-parat Consiliul Local al Sectorului 4 București a depus întampinare prin care a solicitat respingerea recursului ca neintemeiată, afirmand:

1. Cu privire la primul motiv de recurs invocat de recurrentul-reclamant, respectiv că HCLS4 37/2008 este nelegală întrucât Consiliul Local al sectorului 4 a reglementat într-un domeniu în care nu avea dreptul să reglementeze, intimatul arată că HCLS4 nr.37/2008 respectă condițiile generale de emitere a actelor administrative cu caracter normativ, ierarhia normelor juridice și conține dispoziții clare și previzibile ce permit persoanelor cărora li se adresează să-și conformeze conduită.

Această hotărâre a fost adoptată de Consiliul Local al Sectorului 4 având în vedere expunerea de motive a Primarului Sectorului 4 al Municipiului București, Raportul de specialitate nr. 11574/01.07.2008 al Poliției Comunitare Sector 4, serviciu public de interes local aflat în subordinea Consiliului Local al Sectorului 4 și de rapoartele comisiilor de specialitate ale Consiliului Local al Sectorului 4.

In exercitarea atribuțiilor sale, potrivit art. 45 alin 1 coroborat cu art. 81 alin 2 din Legea nr/215/2001, consiliul a adoptat o hotărare cu privire la administrarea în condițiile legii a bunurilor proprietate publică sau privată a municipiului, de pe raza sectorului 4 București.

In coformitate cu art.36, alin.1 din Legea nr.215/2001, consiliul are inițiativă și hotărâște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale.

Or, prin domeniul public se înțelege: partea carosabilă, trotuarul, spațiile verzi din sectorul 4, astfel cum este definit prin Legea 213/1998.

De asemenea, autoritățile publice locale în conformitate cu art. 23 alin 1 lit c din Anexa nr.1, parte integrantă a Hotărârii Guvernului nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementărilor cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, vor asigura administrarea drumurilor orășenești" iar potrivit art. 23 alin 2 lit a, b, c din același act normativ „realizarea obligațiilor administrației publice în domeniul administrării și întreținerii drumurilor și străzilor pentru a satisface interesul general de transport va asigura: creșterea capacitatei de preluare a traficului, îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule și creșterea gradului de siguranță a participanților la traficul pe drumurile publice.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 23 alin 4 din aceeași anexă nr.1, parte integranta a Hotărârii Guvernului nr. 955/2004 pentru aprobarea reglementărilor cadru de aplicare a OG nr. 71/2002 „Autoritățile administrație, publice locale împreună cu Poliția Rutieră vor reglementa circulația, parcare, staționarea și oprirea pe străzi a autovehiculelor ”.

Raportat la aceste prevederi, potrivit prevederilor art. 95 alin. 1 coroborat cu art. 97 alin1. 1 lit d din OUG nr. 195/2002 „încălcarea dispozițiilor prezentei ordonațe, altele decât cele care întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni constituie contravenție și se sancționează cu avertisment ori cu amendă ca sancțiune principală. Pe lângă sancțiunile contravenționale, polițistul rutier dispune, în cazurile prevăzute de prezenta ordonață de urgență, și una dintre următoarele măsuri tehnico-administrativeridicarea vehiculelor staționate neregulamentar.”

HCLS 4 nr.37/2008 are ca obiect de reglementare procedura de gestionare a administrației infrastructurii publice din sectorul 4 al municipiului București și coroborând prevederile art.64 cu cele ale art.97 și art. 128 din OUG nr.195/2002 rezultă că legiuitorul a dat competență administrațiilor locale în executarea măsuri tehnico-administrative a ridicării,

transportului și depozitării mașinilor staționate: neregulamentar, poliția rutieră neavând capacitatea tehnică pentru realizare acestei măsuri tehnico-administrative.

Aptitudinea generală a autorităților publice locale de a adopta acte administrative cu caracter normativ în domeniile în care au competență - între care se regăsesc și cele privind întreținerea, administrarea drumurilor și a străzilor, protecția mediului înconjurător - implică și competența de a emite regulamente cu privire la activitatea de deblocare și fluidizare a traficului rutier, prin regulamente, în atare condiții, intimatul-parat consideră că Hotărârea Consiliului Local al Sectorului 4 nr 37/31.07.2008, a cărei anulare s-a solicitat, nu contravine niciunei dispoziții legale în vigoare la data adoptării ei.

Prin Decizia nr.521/2013 Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art.64 alin.1 din OUG nr.195/2002 și art.7 lit.h din Legea nr.155/2010 reglementează o măsură tehnico-administrativă menită să asigure desfășurarea circulației pe drumurile publice în condiții de siguranță prin îndepărțarea de pe spațiul rezervat circulației rutiere a autovehiculelor staționate în acea zonă în posida regulilor stabilite prin lege prin oprirea și staționarea acestora, așa cum s-a reținut, de altfel și prin Decizia Curții Constituționale nr.691/2009.

Astfel că, arata intimatul-parat, scopul legiuitorului este acela de a asigura desfășurarea fluentă și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, precum și asupra mediului.

2. În ceea ce privește competența Consiliului Local Sector 4 de a adopta măsurile reglementate prin actul ce face obiectul prezentei cauze, intimatul-parat consideră că acesta este competent să emită o astfel de hotărâre.

Potrivit art.23 alin.(1) lit.(c) din Anexa nr.1 a H.G. nr.955/2004 pentru aprobarea reglementărilor cadru de aplicare a O.G. nr.71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, autoritățile administrației publice locale vor asigura administrarea drumurilor pentru drumurile orașenești și comunale.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(2) lit.(a), (b), (c) din același act normativ, în realizarea obligațiilor administrației publice locale în domeniul administrării și întreținerii drumurilor și străzilor, pentru a satisface interesul general de transport, administrația publică locală va asigura creșterea capacitații de preluare a traficului, îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule și creșterea gradului de siguranță a participanților la traficul pe drumurile publice.

În același timp, în acord cu dispozițiile art.23 alin.(4) din actul normativ citat anterior, autoritățile administrației publice locale împreună cu Poliția Rutieră vor reglementa circulația, parcarea, staționarea și oprirea pe străzi a autovehiculelor.

Totodată, în temeiul H.C.G.M.B nr.254/2008 privind administrarea rețelei stradale principale și a lucrărilor de artă din mun. București, modificată prin H.C.G.M.B. nr.125/2010, raportat la dispozițiile art.45 din Legea nr.215/2001 privind legea administrației publice locale, Consiliul Local Sector 4 este împuñat și îndreptățit să emită regulamente care să cuprindă reglementările privind sistematizarea circulației rutiere.

Astfel, intimatul-parat consideră corectă interpretarea instanței de fond potrivit căreia Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/2008 are ca obiect procedura de gestionare a administrării infrastructurii publice din Sectorul 4 al municipiului București și coroborând cu prevederile art.64, cu cele ale art.97 raportat la dispozițiile art. 128 din O.U.G. nr.195/2002 consideră că legiuitorul a dat competență administrațiilor locale în ducerea la îndeplinire a măsurii tehnico-administrative a ridicării, transportului și depozitării autovehiculelor staționate neregulamentar, în condițiile în care poliția rutieră nu are capacitatea tehnică pentru realizarea acestei măsuri tehnico-administrative.

Intimata-parata Poliția Locală Sector 4, în conformitate cu dispozițiile art.205 alin.(2) C.pr.civ, a formulat intampinare, solicitand respingerea recursului, ca nefondat, pentru următoarele motive:

Având în vedere principiile incidente în materie civilă cu aplicabilitate în speța de față, intimata-parata consideră că sentința civilă nr.7649 din data de 20.11.2014 a fost pronunțată cu respectarea principiului legalității, disponibilității, proporționalității, și contradictorialității, respectă principiul disponibilității, astfel, instanța s-a pronunțat în limitele a ceea ce s-a cerut, respectiv, asupra argumentelor invocate de către recurentul-reclamant privind motivele de anularea a hotărârii de consiliu, precum și asupra motivelor invocate cu privire la anularea dispoziției de ridicare.

1. Recurentul-reclamat a solicitat anularea Hotărârii de Consiliu Local Sector 4 nr.37/2007 privind reglementarea activității de ridicare, transport, depozitare și eliberarea vehiculelor staționate neregulamentar pe domeniul public din Sectorul 4 cuprinsă în Anexa nr.1, arătând în esență că, această hotărâre a fost adoptată cu încălcarea principiului ierarhiei forței juridice a actelor normative și a principiului exclusivității competențelor organelor administrative.

Sub acest aspect, intimata-parata arată că hotărârea a fost adoptată cu respectarea ierarhiei normelor juridice și emisă în limitele competențelor legale.

Față de competența Consiliului Local Sector 4, arată că, prin dispozițiile art.36 alin.(I) corroborat cu dispozițiile art.45 din Legea nr. 215/2001 privind legea administrației publice locale, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, consiliul local ia inițiativa și adoptă hotărâri, cu votul majorității membrilor prezenți, în afară de cazurile în care legea sau regulamentul de organizare și funcționare a consiliului cere o altă majoritate.

In temeiul dispozițiilor art.84 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată și actualizată, Consiliul Local Sector 4 are competența de a reglementa procedura ridicării vehiculelor staționate neregulamentar prin acte administrative cu caracter normativ prin regulamente proprii cuprinzând măsurile metodologice și organizatorice, în cadrul sferei lor de competență.

In ceea ce privește măsura ridicării vehiculelor staționate neregulamentar, intimata-parata arată în continuare că, cadrul legal este prevăzută de O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe domeniul public, ce conține dispoziții cu caracter general în această materie.

Astfel, potrivit art. 64 din O.U.G. nr. 195/2002, poliția rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor staționate neregulamentar pe partea carosabilă. Ridicarea și depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administrații publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz. Ridicarea vehiculelor dispusă de poliția rutieră în condițiile prevăzute la art.64 alin. (1) din O.U.G. nr. 195/2002 se realizează potrivit procedurii stabilite prin regulament.

Insă, H.G. nr. 1391/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002 nu cuprinde dispoziții cu privire la modul în care se execută măsura ridicării vehiculelor, prin urmare, textele nu fac referire la „Regulamentul de aplicare a O.U.G. nr. 195/2002” pentru a fi incident art. 134 alin. (2) din aceeași ordonanță, potrivit căruia aprobarea acestui act normativ ar trebui realizată prin Hotărâre a Guvernului.

Din examinarea prevederilor legale cuprinse în art.2 alin.1 lit.b și c din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, din cuprinsul dispozițiilor art.36 alin.2 și art.95 din Legea nr.215/2001, art. 64 alin.(1), art.97 și art. 128 din O.U.G. nr. 195/2002 privind Codul rutier rezultă, fără echivoc, că autoritățile publice au o abilitate generală de a emite acte administrative, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a

executării în concret a legii, desigur doar în ceea ce privește organizarea executării sau a executării în concret a prevederilor legale care le stabilesc atribuții în domeniul reglementat.

Astfel, în baza acestei competențe generale de a emite acte administrative în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, autoritățile publice locale pot emite astfel de acte administrative, pentru reglementarea detaliată a modului de îndeplinire a atribuțiilor lor, chiar dacă o autoritate superioară ierarhic a emis un act administrativ de reglementare generală a aceluiași domeniu, cu respectarea principiului forței juridice superioare a actului emis de autoritatea superioară ierarhic.

Totodată, în baza art.7 alin.(l) lit.h din Legea nr. 155/2010 privind legea poliției locale, Poliția Locală Sector 4 este îndrituită să acționeze pentru constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor în domeniul circulației pe drumurile publice pentru încălcarea normelor legale privind oprirea, staționarea, parcarea autovehiculelor și accesul interzis, având dreptul de a dispune măsuri de ridicare a autovehiculelor staționate neregulamentar pe raza teritorială administrativă a Sectorului 4, indiferent de titularul dreptului de a administrare a domeniului public, unde este constatătă contravenția respectivă.

Măsura de ridicare a autoturismului reprezintă un act subsecvent procesului verbal de contravenție fiind o măsură tehnico-administrativă de urgență, de degrevare a locului ocupat de autovehicul printr-o manevră neregulamentară de staționare.

Actul normativ care împuțernicește agentul constatator din cadrul Poliției Locale Sector 4 să întocmească procesul verbal de constatare a contravenției și să dispună măsurile necesare pentru atingerea scopului stabilit de legiuitor, și anume, fluidizarea traficului și descongestionarea arterelor de circulație, este legea de organizare și funcționare a poliției locale.

Prin urmare, și Consiliul Local Sector 4 poate emite astfel de acte administrative, cu caracter normativ în domeniile în care are competență, între care se regăsesc și cele privind întreținerea, administrarea drumurilor și a străzilor, protecția mediului înconjurător, ceea ce implică competența de emite regulamente, în mod descentralizat, privind reglementarea detaliată a modului de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute de lege, ce cuprind norme de executare a legii.

De altfel, se cuvine a se ține seama de dispozițiile art.23 alin.(l) lit.(c) din Anexa nr.I a H.G. nr.955/2004 pentru aprobarea reglementărilor cadru de aplicare a O.G. nr.71/2002 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice publice de administrare a domeniului public și privat de interes local, autoritățile administrației publice locale vor asigura administrarea drumurilor pentru drumurile orășenești și comunale.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor art.23 alin.(2) lit.(a), (b), (c) din același act normativ, în realizarea obligațiilor administrației publice locale în domeniul administrării și întreținerii drumurilor și străzilor, pentru a satisface interesul general de transport, administrația publică locală va asigura creșterea capacitatii de preluare a traficului, îmbunătățirea condițiilor de deplasare pentru vehicule și creșterea gradului de siguranță a participanților la traficul pe drumurile publice.

În același timp, în acord cu dispozițiile art.23 alin.(4) din actul normativ citat anterior, autoritățile administrației publice locale împreună cu Poliția Rutieră vor reglementa circulația, parcarea, staționarea și oprirea pe străzi a autovehiculelor.

Luând în considerare H.C.G.M.B nr.254/2008 privind administrarea rețelei stradale principale și a lucrărilor de artă din mun. București, modificată prin H.C.G.M.B. nr.125/2010, raportat la dispozițiile art.45 din Legea nr.215/2001 privind legea administrației publice locale, Consiliul Local Sector 4 este împuțernicit și îndreptățit să emită regulamente care să cuprindă reglementările privind sistematizarea circulației rutiere.

Astfel, este corectă interpretarea instanței de fond potrivit căreia Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/2008 are ca obiect procedura de gestionare a administrării

infracstructurii publice din Sectorul 4 al municipiului București și coroborând cu prevederile art.64, cu cele ale art.97 raportat la dispozițiile art. 128 din O.U.G. nr.195/2002 rezulta că legiuitorul a dat competența administrațiilor locale în ducerea la îndeplinire a măsurii tehnico-administrative a ridicării, transportului și depozitării autovehiculelor staționate neregulamentar, în condițiile în care poliția rutieră nu are capacitatea tehnică pentru realizarea acestei măsuri tehnico-administrative.

Totodată, Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/2008 a fost supusă controlului de legalitate fiind examinată de către Prefectul Municipiului București, care a apreciat că această hotărâre cuprinde reglementări în conformitate cu dispozițiile O.U.G. nr. 195/2002 republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind circulația pe drumurile publice, prin urmare, reprezintă un act administrativ emis cu respectarea principiului legalității primind avizul de legalitate.

Cu privire la măsura tehnico-administrativă de ridicare a vehiculului, intimata-parata face completarea potrivit căreia, aceasta a fost dispusă în baza dispozițiilor art.64 raportat la dispozițiile art.97alin.(l) lit.(d) din O.U.G. nr. 195/2002 prin care s-a statuat dispunerea măsurii tehnico-administrative de "ridicare a vehiculelor staționate neregulamentar" ca o consecință a săvârșirii faptei de staționare neregulamentare încriminată prin dispozițiile art.142 din Regulamentul de aplicare O.U.G.nr. 195/2002.

In aceste condiții, Consiliul Local Sector 4 în cuprinsul Anexei nr.1 din H.C.L Sector 4 nr.37/2008 a stabilit în mod legal, Regulamentul privind ridicarea, transportul, depozitarea și eliberarea autovehiculelor staționate neregulamentar care conține reglementări de natură procedurală în legătură cu operațiunile de ridicare, transport, depozitare și eliberare a vehiculelor ce se execută în baza dispoziției de ridicare întocmită de agentul de poliție locală fără a încălca dispozițiile art.128 din O.U.G.nr. 195/2002.

In ceea ce privește operațiunile privind ridicarea, transportul, depozitarea în spații amenajate și eliberarea vehiculelor staționate neregulamentar pe domeniul public din sectorul 4 al municipiului București intimata-parata menționează faptul că acestea se efectuează de către firma S.C. Autosal Expert S.R.L în calitate de operator autorizat.

Tinând seama de aspectele prezentate, intimata-parata opinează că Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/2008 îndeplinește condițiile prevăzute de art. 2 alin.(l) lit.(c) din Legea nr. 554/2004, deoarece este emisă de o autoritate publică, în regim de putere publică, care are ca efect modificarea unor raporturi juridice preexistente (vehiculul este îndepărtat din locul în care a fost staționat de conducătorul auto, iar acesta este lipsit temporar de folosință bunului) sau dă naștere unor raporturi juridice noi (prin efectul stipulației legale, deținătorul vehiculului va fi obligat să suporte contravaloarea cheltuielilor pentru ridicarea, transportul și depozitarea vehiculului).

Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr.37/2008 reprezintă un act oportun cu interesele comunității, care prin măsurile adoptate îndeplinește nevoile societății pentru asigurarea fluidizării traficului rutier și eliberarea domeniului public al Sectorului 4 de autovehiculele staționate neregulamentar cu încălcarea dispozițiilor codului rutier.

2. In ceea ce privește cererea de reparare a prejudiciului material intimata-parata consideră corectă și legală soluția instanței de fond, în sensul respingerii cererii de restituire din moment ce a respins cererea de anulare a hotărârii de consiliu.

In aceeași ordine de idei, intimata-parata arată în continuare că, măsura tehnico-administrativă de ridicare este rezultatul direct al contravenției imputate reclamantului astfel încât și cererile privind obligarea restituirii sumei de bani se impun a fi analizate în contextul raportului de drept contravențional, iar competența de soluționare în primă instanță ar fi revenit Judecătoriei Sectorului 4, în conformitate cu dispozițiile art.94 pct.4 Cod proc.civ raportat la dispozițiile art.31 alin.(l), art.32 alin.(2) din O.G. nr.2/2001 și art. 118 alin. 1 din O.U.G. nr.195/2002, și niciun caz Tribunalului Dâmbovița.

Măsura tehnico-administrativă având un caracter pur preventiv și instantaneu are ca scop fluidizarea circulației rutiere prin îndepărțarea provizorie de pe domeniul public a unui vehicul ce constituie obstacol pentru ceilalți participanți la trafic ceea ce demonstrează, raportul de accesorialitate dintre dispoziția de ridicare și procesul verbal de contravenție în condițiile în care, ambele acte au drept cauză fapta de staționare neregulamentară.

Procesul verbal de contravenție are rolul de constatare și sancționare a contravenției, întrucât, în esență, de procesul verbal de contravenție depinde aplicarea sancțiunilor principale și, eventual a sancțiunilor complementare, astfel că, simpla constatare a faptei contravenționale se poate realiza prin orice act.

Astfel, întrucât reclamantul nu a contestat procesul verbal, actul constatator al contravenției se bucură în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa, iar, reclamantul Traian Fulger s-a rezumat în a formula plângere prealabilă prin care a solicitat intimatei Poliției locale Sector 4 revocarea dispoziției de ridicare dar care, în prezent nu a formulat nici o acțiune de anulare a dispoziției de ridicare înaintată instanței de judecată competentă în soluționarea acesteia sub aspectul controlului de legalitate.

Mai mult, reclamantul a solicitat restituirea sumei în quantum total de 992 lei argumentând simplu fapt că autoturismul cu numărul de înmatriculare CT-02-FGR a fost ridicat de două ori, a doua oară în data de 22.05.2014.

Recurentul Traian Fulger a formulat răspuns la întâmpinările formulate de intimatele Consiliul Local Sector 4 București și Poliția Locală Sector 4 București, solicitand admiterea recursului.

Analizand recursul, instanta constată:

Potrivit deciziei nr.9/2015 pronuntate de Inalta Curte de Casatie si Justitie in cadrul unui recurs in interesul legii, „procedura de aplicare a măsurii tehnico-administrative constând în ridicarea vehiculelor staționate/oprite neregulamentar pe partea carosabilă, prevăzută de art. 64 și art. 97 alin. (1) lit. d) și alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, nu poate fi reglementată prin hotărâri ale consiliilor locale”.

Prin decizia de mai sus s-a retinut ca regulamentul prevazut de art. 97 alin. (6) și art. 64 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care trebuie să stabilească procedura de ridicare a autovehiculelor stationate neregulamentar, trebuie să consteă într-o hotatăre de guvern și nu într-o hotărare de consiliu local.

S-a mai retinut faptul ca ridicarea vehiculelor stationate neregulamentar reprezintă o masură de administrare a traficului rutier și nu una de administrare a infrastructurii de transport rutier (ca forma particulară de administrare a bunurilor proprietate publică sau privată a municipiului) și ca atare, în aceasta materie, competența de reglementare nu este una exclusivă a autoritatilor administrației publice locale, ci una partajată, în sensul că atribuțiile de reglementare aparțin autorităților administrației publice centrale (Guvern), și numai cele de executare, în concret, a măsurii, autorității administrației publice locale.

Fata de cele de caracter obligatoriu al deciziilor în interesul legii, impus de art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanta va retine că hotărarea de consiliu atacată este lovita de nulitate, acest capat de cerere trebuind admis de către instanta de fond.

In ceea ce privește capatul de cerere privind restituirea taxei de ridicare, transport și depozitare a vehiculului, instanta retine că aceasta taxa nu a fost percepută direct în baza hotărarii de consiliu, aceasta fiind un act normativ, destinat unui număr nedeterminat de subiect de drept și având deci o aplicabilitate generală, ci în baza dispozitiei de ridicare nr.13/20.02.2014 și a unei dispozitii de ridicare emise în data de 20.05.2014, emise de Poliția locală sector 4 București, deci în baza unui act administrativ individual prin care s-a realizat aplicarea actului normativ de nivel superior la situația particulară a reclamantului.

Or, aceste dispozitii nu au fost contestate în prezența cauzei și, pe cale de consecință, au ramas definitive, devenind astfel temeiuri pentru perceperea taxei.

Chiar daca hotararea de consiliu local care a stat la baza emiterii dispozitiei de ridicare a fost anulata, aceasta imprejurare nu atrage in mod automat si anularea tuturor dispozitiilor de ridicare emise in baza ei de-a lungul timpului, anularea intervenind numai sub conditia contestarii in instanta, in termen legal, a acestor dispozitii.

Ca atare, instanta retine ca taxa de ridicare, transport si depozitare nu poate fi restituita, ea neconstituind o consecinta imediata a emiterii hotararii de consiliu anulate, ci o consecinta a emiterii dispozitiilor de ridicare neanulate.

In consecinta, instanta, in baza art.496, raportat la art.488, pct.8 NCPC, urmeaza a admite recursul, a casa in parte sentinta atacata si, rejudecand, urmeaza a admite in parte actiunea, a anula Hotararea nr.37/31.07.2008 emisa de Consiliul Local al Sectorului 4 Bucuresti si a dispune publicarea prezentei decizii in Monitorul Oficial al Municipiului Bucuresti (in conditiile art.23 din Legea nr.554/2004).

In rest, actiunea va fi respinsa ca neintemeiata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de recurrentul-reclamant Fulger Traian, cu domiciliul ales la S.C.A. Piperea & Asociații în sector 3, București, Splaiul Unirii nr. 223, et. 3 împotriva sentinței civile nr.7649 din 19.11.2014 pronunțată de Tribunalul București – Secția a II-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr.17923/3/2014, în contradictoriu cu intimajii-părăți Poliția Locală Sector 4 București, cu sediul în sector 4, București, Aleea Ciceu nr. 12, Consiliul Local Sector al Sectorului 4 București, cu sediul în sector 4, București, B-dul George Coșbuc nr. 6-16 și intimata-părătă chemată în garanție S.C. Autosal Expert SRL cu sediul ales la Cabinet de Avocat „Adrian Luțu” str.Boteanu nr.6, sector 1.

Caseaza in parte sentinta atacata si, rejudecand:

Admite in parte actiunea.

Anuleaza Hotararea nr.37/31.07.2008 emisa de Consiliul Local al Sectorului 4 Bucuresti.

Dispune publicarea prezentei decizii in Monitorul Oficial al Municipiului Bucuresti.

Respinge in rest actiunea, ca neintemeiata.

Mentine in rest sentinta atacata.

Definitiva.

Pronuntata in sedinta publica, azi, 08.10.2015.

PREȘEDINTE,
AMER JABRE

JUDECĂTOR,
ALINA POHRIB

JUDECĂTOR,
RALUCA IOANA CARPEN

GREFIER
GEORGETA POSTEA

Red A.J. – 6 ex/2015

Tribunalul București - Secția a-II-a – jud. Gianina Georgiana Palici

Comunicat: 4 exemplare la data de

descripción de la actividad que se realizó en el taller de formación. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible.

ESTRUCTURA DE LOS DATOS

ESTRUCTURA DE LOS DATOS

ESTRUCTURA DE LOS DATOS

En la descripción de la actividad que se realizó en el taller de formación. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible.

En la descripción de la actividad que se realizó en el taller de formación. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible.

En la descripción de la actividad que se realizó en el taller de formación. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible.

En la descripción de la actividad que se realizó en el taller de formación. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible.

En la descripción de la actividad que se realizó en el taller de formación. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible. La descripción se realizó en la medida de lo posible con la mayor precisión posible.